

SBOROVÉ NOVINY

AKTUALITY ZE ŽIVOTA NAŠEHO SBORU

Noc kostelů

DAVID MARKO

V pátek 10. června 2022 se uskutečnil další celonárodní ročník Noci kostelů, a náš sbor se opět zapojil. Součástí podvečerního programu letos bylo i čtení citátů Jana Ámose Komenského. Osoba Jana Ámose Komenského je velmi všestranná. Širokou veřejností je vnímán především jako pedagog, ale jeho záběr je mnohem, mnohem širší. A to bylo možné postřehnout právě ve vybraných citátech. Samotné čtení citátů bylo rozděleno do několika tematických bloků a pokrývalo oblasti jako rodina, vzdělávání, umění, podnikání nebo víra. Citáty z každé oblasti byly přednášeny jiným řečníkem a mezi jednotlivými částmi vždy zazněla krátká klavírní improvizace v podání Andrzeje Molina, což samo o sobě bylo naprosto famózní.

Vybrané citáty odhalovaly všestrannost osobnosti Jana Ámose Komenského. Vedly nás jako posluchače k zamyšlení, mnohými jsme byli překvapeni a některé nám na tváři vykouzlily úsměv. Hodina, kterou čtení citátů zabralo, utekla velmi rychle a byla završena tématem víry a chození s Bohem. K překvapení mnohých šly citáty k podstatě křesťanství, nabádaly posluchače k hledání Krista a ty, kteří jej již znají, k neochabování ve víře. Vždyť kromě jiného byl Jan Ámos Komenský i biskupem Jednoty bratrské, člověkem duchovním, žijícím zde na zemi, ale hledícím do věčnosti, kterou vše měřil.

Ohlédnutí za sborovými akcemi

SBOROVÝ DEN

V neděli 29. 5. jsme pokračovali v oslavě 30. výročí sboru a udělali jsme si společný sborový den. Ráno proběhla klasická bohoslužba s hostem Bohušem Sýkorou. Vyhládlé žaludky zaplnil oběd v podobě masového rautu z Nýdeckého korýtka a nechyběl ani sladký dezert. Výplní odpoledního programu byla „aukce“. Dražilo se všechno možné od čokolády po čajovou konvici. Největší částka padla za 1 kg Króvek za 1200 Kč, které si vydražil Lešek. Celkový výtěžek z aukce byl okolo 12 tis. Kč, jež putoval rodině Jarka Bílého. Program byl završen tzv. AC riskuj! Nakonec bych chtěla poděkovat všem milým sestřám a dalším pomocníkům za pečení a veškerou pomoc!

SESTERSKÉ SETKÁNÍ

Byl to slunečný pátek, kdy se konalo sesterské setkání po několika letech. Pár sestřiček si postesklo, že by chtěly sesterské a tak se toho ujala Monika Rokoszová, protože jí sesterské také leželo na srdci. Nakonec se nás sešlo okolo dvaceti. Setkání jsme zahájily společnými modlitbami, slovem o stáří Monča rozvířila konverzaci. Oficiální program zakončila Katka Kostková svým povídáním o zájezdu do Izraele. Následovalo jak jinak než klábosení u zákusků a kávičky. Byl to skvělý čas a už se těším na další setkání...snad v září.

STŘÍPKY Z IZRAELE

Rozhovor s Katerinou Kostkovou

Co tě na Izraeli ohromilo, utkvělo?

V Jeruzalémě jsem byla na Olivové hoře, tam to bylo nádherné. A ohromená jsem byla z tzv. Údolí smrti. Průvodce nám řekl, že pojedeme na poušť. Já jsem samozřejmě čekala písek, ale v Izraeli je poušť kámen. Na vyhlídce jsme opravdu viděli skalnaté údolí (propast) a v dálce byla jen kamenná poušť. Tímto údolím se kdysi chodilo z Jeruzaléma do Jericha. Pán Ježíš spojuje toto místo s příběhem o zbitém muži a milosrdném Samaritánovi.

Jaké jídlo ti nejvíce chutnalo?

Výborný byl falafel - to je fritovaná kulička z cizrny a koření. A ze sladkého baklava. A to ovoce! To bylo nádherné, sladké. Citrusy tam stihnou rodit 4x do roka.

Jak na tebe působili místní? Potkávali jste ozbrojené vojáky?

Čeho jsem si všimla bylo, že když šli rodiče s dětmi, vždycky nesl dítě v náručí muž. Viděli jsme také, jak si celé rodiny (velké rodiny, babičky, rodiče, děti) dělají pikniky s mini grilem.

Měli jsme jeden vojenský zážitek, protože byl Ramadán - to se střílelo ze zbraní do vzduchu. A bylo úplně běžné, že jsme potkávali mladé ženy vojačky.

Co v tobě zanechalo největší dojem, vzpomínku?

Nejvíce asi Jeruzalém. Zprvu jsem čekala, že na mě v Jeruzalémě bude dýchat takové to „duchovno“, ale nebylo to tak...až při tzv. zdi nářků jsem to vnímala. A celkově jsem nadšená z té židovské kultury - jak jsou pracovití, učenliví, soběstační atd.

V TOMTO VYDÁNÍ

O ROYAL RANGERS

SVĚDECTVÍ

PLÁNOVANÉ AKCE

ROYAL RANGERS SLOVY DAVIDA MARKA

Chceme navázat na dobrou tradici Royal Rangers v našem sboru

DAVID MARKO

S ohledem na plánované znovuoobnovení činnosti hlídky Royal Rangers, bych rád zmínil / připomněl několik informací k Royal Rangers jako takovému, seznámil vás se svou zkušeností s Royalem, a plány, které s Markem Slusarzem v této oblasti máme. Dá-li Bůh, tak se z toho i něco uskuteční.

Na začátek možná trocha připomenutí, co Royal Rangers vlastně je ...

Royal Rangers je mezinárodní nezisková křesťanská organizace pro děti a mládež školního věku, která nabízí propracovaný program pro jejich rozvoj. Naučí je se postarat o sebe i o druhé. A to vše dobrodružným, bezpečným, zábavným a přátelským způsobem. Při veškeré činnosti se řídí zlatým pravidlem: „Ve všem dělám druhým to, co chci, aby oni dělali mně.“

Royal Rangers patří k organizacím, které přicházejí s aktivní pomocí dětem a mladým lidem. Dobrý vzor, přátelství a skutečné dobrodružství prožité v přírodě se správnou motivací a v dobrém kolektivu, pomáhá dětem najít skutečné životní hodnoty. Hlavní náplní činnosti jsou pravidelné schůzky, výlety, víkendovky, letní nebo zimní tábory, kulturní a sportovní akce a zájmové kroužky. Ty jsou otevřeny všem dětem, které se chtějí zapojit, bez rozdílu pohlaví, náboženského vyznání, či barvy pleti. Zároveň jsou otevřeny i pro neorganizované děti a mládež, tedy nečleny Royal Rangers.

A v neposlední řadě ... Royal Rangers má v České republice ... 27 let zkušeností, 47 místních organizací, 291 dobrovolníků, 1724 členů.

Jak jsem se k Royalu dostal já?

Do Royal Rangers chodily, v rámci sboru AC Frýdek-Místek, obě moje děti - Matěj i Katka. Byly členové celé období základní i střední školy, prošly tak různými formami schůzek a jiné oddílové činnosti přizpůsobené aktuálnímu věkovému průměru dětí. S Katky se stal postupně i vedoucí a zdravotník. Já sám jsem měl možnost před pár roky fungovat jako jeden z vedoucích věkově starší části oddílu. Byl jsem zapojen do pravidelných schůzek, víkendovek a již mnoho let jezdívám jako pomocník všeho druhu na letní stanové tábory (zapojení do programu, kuchyně, odvoz zraněných k lékaři J). Viděl jsem, jak velmi pozitivně Royal mé děti ovlivnil a proto se chci této práci i nadále věnovat.

A jaké jsou plány ...

Jako jednu z prvních Royal Rangers akcí plánujeme s Markem na konci srpna uskutečnit ve sborové budově týdenní příměstský tábor. Tábor je určen jak dětem z řad členů našeho sboru, tak dětem z Karviné a okolí. Tábořem bychom rádi přiblížili činnost Royalu nejen dětem, ale i jejich rodinám. Je to dobrý způsob seznámení s novými lidmi.

Letošní tábor bude ve znamení různorodosti programu. Na své si tak přijdou děti různých typů a zaměření. S připravovaných akcí vybíráme následující: canisterapie, výlety, tvoření, rady jak přežít v přírodě ad.

Součástí každého dne bude společné jídlo, hry a snad dojde i na písničky u kytary. U všech aktivit budou děti zapojeny do programu, aby tak nabyté znalosti byly doprovázeny zážitky a praktickou činností.

Od září bychom pak, dle zájmu, rádi rozjeli klasickou oddílovou činnost založenou na pravidelných schůzkách, výletech atp. a tím oživil činnost hlídky Royal Rangers v rámci našeho sboru. Určitě je to výzva i pro rodiče našich dětí, aby zvážili jejich možnou účast v oddíle a nebo/také doporučili oddíl svým známým, kamarádům, spolupracovníkům, kteří mají děti ve vhodném věku.

Všem červencovým a srpnovým oslavencům přejeme jen to nejlepší, Boží pokoj a požehnání!

PLÁNOVANÉ AKCE

KRISTFEST FAMILY 2022

**10. 8. - 14. 8. 2022 Středisko Imanuel
Vysočina**

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR ROYAL RANGERS KARVINÁ

22. – 28. 8. každý den od 8 do 16 hodin

Je připraven bohatý program, hry, výlety, tvoření, canisterapie ad.

Kontakt: Marek Slusarz (tel.:602 839 271)

KONTAKTY

Za Panelárnou 2481/2, 73506 Karviná

Tel.: + 420 596 318 745

E-mail: ackarvina@volny.cz

Web: www.ackarvina.cz

FB: AC Karviná

Číslo účtu: 2200929323/2010

Sborové noviny vycházejí jako měsíčník a jsou distribuovány zdarma. K dostání jsou v budově sboru nebo online na našem webu. Jakékoliv příspěvky vždy vítáme. Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně pověřené osobě anebo zaslat na uvedené adresy. Příspěvky procházejí korekcí redaktora.

Aktuality sledujte na našem FB

Starší nedělní bohoslužby jsou ke shlédnutí na našem YouTube kanále

SVĚDECTVÍ

Jak studium teologie změnilo můj život

JAKUB KOZIEL

Chtěl bych s vámi sdílet svědectví o životě kluka, který vyrůstal v křesťanské rodině, nechal se v jednom období svádět světem a pak se rozhodl plně vydat Bohu. Chtěl bych vám ukázat další etapy mého života, které byly spojeny se studiem biblické školy. A také říct o tom, jak studium teologie změnilo mé srdce (ale to až v poslední části).

V první části bych popsal studium biblické školy. Po rozhodnutí vydat svůj život Bohu jsem s pomocí jednoho bratra, a tehdy mé snoubenky Karolíny, asi dva roky vedl mládežnický evangelizační klub v Bohumíně. Skrze tuto službu jsem mohl vidět několik obrácených mladých lidí a křesťanů, kteří se přiblížili k Bohu. Později jsme se s Karolínou vzali a začali vést mládež v AC Karviná. V roce 2013 šla manželka na mateřskou, narodila se nám dcera Ema. Mládež jsem dále vedl s Honzou Rokozsem. On byl jeden z těch, kteří se Bohu přiblížili skrze onen evangelizační klub. Vzniklo mezi námi silné přátelské pouto a ve službě jsme se doplňovali. Byli jsme taky zapojení do organizování oblastních mládeží na Slezsku.

V tom období jsem více začal poslouchat kázání Bohuše Wojnara, jehož kázání ke mně silně promlouvala. Jeho obdarování učitele na mě zapůsobilo. To byl jeden ze silných impulzů k rozhodnutí studovat naši biblickou školu v Kolíně – konkrétně distanční modul studia, který je propojený s americkou letniční *Global University*. Tehdy jsem netušil, jak vysoký vrchol mám před sebou... říkal jsem si, že udělám 6 předmětů ročně a za přibližně pět let budu mít školu hotovou. (Celkem bylo potřeba 96 kreditů, většina předmětů byla za 3 kredity, některé za 2.) Studoval jsem tím způsobem, že jsem doma načítal učebnice, připravoval se na testy, vypracovával studijní zprávy, občas praktické úkoly, a hlavně dělal seminární práce na rozbor učebnic a různých zadaných knih – tzv. doplňkové četby (vesměs dvě až tři, ale někdy i čtyři).

Celou dobu jsem studoval při práci v třísměnném provozu. Nejdříve na úpravně uhelného dolu a později na teplárně. Několikrát jsem změnil svou pracovní pozici. To vyžadovalo, abych se učil nové věci a taky přebíral nové zodpovědnosti. Vše bylo časově náročné. Dodnes se v zaměstnání pořád něco nového učím, přestože nemám příliš „technické buňky“. V roce 2015 se nám narodil syn Ondřej.

Po celý ten čas jsem byl taky zapojen do dění v církvi. Přibližně deset let jsem vedl mládež, většinu času s Honzou, kterému jsem nakonec mládež předal. Já jsem se pak stal starším sboru. Mezitím přicházely různé výzvy, akce a projekty, před kterými jsem neuhýbal. Jednu dobu jsme s rodinou jezdili dělat křesťanskou domácí skupinku na Valašsko, kde bydlí tehyně. Připravoval jsem si taky různé přednášky a biblické hodiny, kde jsem chtěl některá témata a nabyté vědomosti přinést. Ze strany školy v Kolíně to bývalo někdy vyčerpávající a zaneprázdněné, což komunikaci při studiu ztěžovalo a oddalovalo. (Ostatně podobně jako výše jmenované věci.)

Nakonec se nemožné stalo možným! Po tolika letech jsem letos v květnu biblickou školu dokončil. Dočkal jsem se bakalářského titulu – *Bachelor of Arts in Bible and Theology*. Chci poděkovat Bohu a taky rodině za trpělivost (hlavně manželce). Díky patří také mému sboru v Karvině za finanční podporu při studiu.

V druhé části bych chtěl napsat o obdobích mé služby a cesty za Pánem. Krátce po tom, co jsem začal vést mládež se do mé služby začaly vkrádat některé nesprávné postoje. Namísto radosti z mé identity v Kristu a předávání této radosti druhým, to bylo spíše vymezování se vůči tomu, co jsem považoval za škodlivé. Nejdříve jsem se různě v církvi setkával s křesťany, kteří podle mého pohledu měli posunuté hranice, a tak jsem považoval za nejdůležitější před nimi ostatní varovat. Některí z nich byli jen hledající či bloudící lidé, kteří potřebovali potáhnout za Kristem, ne „mlátit Bibli po hlavě“. Rád jsem ukazoval na takové ty rozdíly mezi biblickým a „americkým“ Kristem namísto toho, abych skutečného Ježíše skrze svůj život druhým zprostředkoval. Své tehdejší postoje jsem vyjádřil v knížce, kterou jsem nazval „*Černá duše křesťana*“. Kdybych ji dnes četl, nevěděl bych, jestli se smát nebo brečet.

Později (krátce po začátku studia) jsem podobné postoje vyjadřoval při vymezování se vůči církevnímu ekumenismu (především proti římskokatolické církvi). Jednoduše vymezování se vůči „těm druhým“. To už jsem byl trochu sečtější a napsal k tomu knihu „*Horlivost pro Hospodina*“, kde jsem tyto protiekumenické postoje vyjadřoval. Knihy četl i Rudek Bubik a líbily se mu. Kdybych hodně chtěl, mohl bych je vydat. Díky Bohu, že jsem tehdy dal na radu některých rozumných bratrů a neudělal to.

Rudek mi tehdy říkal něco ve smyslu „neuhni napravo ani nalevo“. Myslím si, že jsem ho v životě poslechl, ale v jiném smyslu, než jsem si tehdy myslel. Kdybych měl popsat mou tehdejší mladickou horlivost bylo to něco podobného, jak o Židech psal apoštol Pavel: *Neboť jim vydávám svědectví, že mají horlivost pro Boha, ale ne podle pravého poznání.* (Ř 10,2 ČSP) Zasadil jsem se tehdy o to, aby biskup Martin Moldan o hrozbě ekumenismu kázal na oblastní mládeži. Pamatuji si, že Martin tehdy mluvil o identitě v Kristu. Kázal o tom, že pokud budeme mít správně nastavenou identitu v Kristu, nebudou tyto věci hrozbou, ale naopak my budeme druhé ke Kristu přitahovat. To byl jeden z mnoha impulzů, kterými mě Pán v mém životě nasměroval. Není to tak, že bych dnes vše kolem ekumenismu schvaloval, ale mé tehdejší postoje mnohdy nestály na správném základě.

Tyto moje postoje se odrážely v mládeži, kterou jsem vedl. Vymezování se vůči druhým nikdy nepřineslo správnou duchovní atmosféru. Tehdy k nám na mládež dojížděl mladík z Polska, který dělal ministranta v katolické církvi – přicházely mnohé impulzy, aby Bůh změnil mé srdce. Pravda bez lásky k lidem je totiž slepá. Přišlo mi, že je vše v pořádku, protože mládež rostla a někdy se nás sešlo i přes dvacet. Atmosféra, kterou jsem svým jednáním a postoji vytvářel nebyla vždy dobrá a některé to i zraňovalo. Věřím však, že byly i dobré věci, které jsem mohl skrze svou službu přinést. Někdy to trvá déle, než člověk vidí důsledky směru, kterým druhé vede. Díky Bohu taky za Honzu, který vždy „chladil mou horkou hlavu“ – je to balzám mít přítele jako je on. Děkuji také rodičům i ostatním, kteří mě směřovali. Mnozí si mě pamatují takto, a protože už nepůsobím tolik na „veřejném poli“ některé nálepky mi zůstaly. Nechci se tímto ospravedlňovat nebo něco dokazovat, chci jen říct, že Bůh je Bohem nových šancí! Díky mu za to.